

TIST' DAN V TEDNU

Matevž Jerman

»... končno je prišlo do tega, da se po dolgih letih v Sloveniji vzpostavljajo[...] določena pravila, ki v svetu veljajo v glasbi. Fantje so v tem letu izdali najboljše in najpomembnejše CD-plošče. To leto bo njihovo leto, ti fantje bodo zvezde. Vzpostavil se bo zvezdniški sistem, na njihove koncerte bodo hodili milijoni ljudi [...] v glavnem, glasba je v Sloveniji zaživela ...« Besede, ki jih je legendarni glasbeni producent Žare Pak izrekel leta 1995 na enem izmed televizijskih nastopov Big Foot Mame, danes zvenijo skorajda preroško. Takoj po izdaji njihovega prvega albuma je namreč napovedal vzpon enega najuspešnejših slovenskih rock bendov vseh časov. In res, Big Foot Mama so s svojim prvinskim rockom, ki je zvenel kot mešanica Rolling Stonesov in Pankrtov ter bil preveč melodičen za alter in preveč surov za pop, zapolnili nišo v mainstreamu, ki je nastopila po zatišju jugoslovanskega novega vala. O tem, da je imel Žare Pak prav, danes pričča šest studijskih albumov, število hitov, ki se meri v ducatih, večkrat popolnoma razprodana največja

koncertna prizorišča pri nas in zvesta baza oboževalcev, ki se z menjavo generacij kvečjemu veča. **BIG FOOT MAMA SO PO DVAJSETIH LETIH OBSTOJA IN NEUMORNEGA KONCERTIRANJA STALNICA, KI OSTAJA FENOMEN IN NE KAŽE ZNAKOV UTRUJENOSTI. NASPROTNO: OB OKROGLEM JUBILEJU SVOJEGA DELOVANJA SO LANI IZDALI CELOVEČERNI DOKUMENTAREC, SVOJEVRSTEN MONUMENT, V KATEREM PREDSTAVIJO DIHANJE IN BRČANJE SLOVENSKEGA ROCK BENDA MED LETOMA 1990 IN 2010.**

Da so k sodelovanju pritegnili neodvisno produkcijsko ekipo Benjamin Produkcija, ne preseneča. Slednja se zadnja leta vse bolj uveljavlja kot valilnica kakovostnih videospotov, med katerimi najdemo tudi spote za Guštija, Gala in galeriste, Rotor, Intimn frizurn, Srečno mladino in druge. Kot najbolj referenčnega pa gre morda izpostaviti prav dokumentarec o Srečni mladini iz leta 2004, v katerem so se avtorji izkazali z občutkom za podajanje zgodbe preko glasbe, sinteze intervjujev in mešanja arhivskih posnetkov z aktualnim delovanjem skupine. S podobnega, a bolj

velikopoteznega izhodišča so se lotili tudi zgodbe o Big Foot Mami. Tako kot pri večini prejšnjih Benjaminovih projektov so tudi tokrat kamere in režijsko taktirko v svoje roke vzeli Anže Verdel, Anže Petrič ter Miha Čeak, ki so skupino spremljali na vseslovenski turneji, promociji zadnjega albuma *Važno, da zadane* in vse do njenega zmagoslavnega zaključka, koncerta v razprodanih Križankah.

Dokumentarec *Tist' dan v tednu* (2010) nas torej popelje na pot v družbi članov benda, katerih komentarji nas vodijo (heh, *dolg, dolg' naza*) od šolskih let in preigravanja tujih hitov, preko spremljanja Pera Lovšina na koncertih, pa vse do nepredstavljivo polnih Križank. Tako opazujemo razvoj skupine skupaj z vsemi vzponi in padci, ki pritečejo dvajsetletnemu uspehu in ustvarjanju. Lekcija, ki nam jo film odčita, je preprosta. *»Zmagovalnega tima se ne menja. Bistveno za bend je to, da ostane skupaj. Če ti rata, ti rata.«* In ravno ta prikaz sinteze in soodvisnosti petih posameznikov je po svoje presunljiv

ter najmočnejša točka filma. Dramaturški vrh bržkone predstavlja obelodanjenje ozadja Guštijevih tendenc po solo karieri, ker je vedno bolj gojil ljubezen do kvalitetnega melodičnega popa. Prav tako pa premora film nepozabne trenutke, kot je mrk pogled in izjava karizmatičnega Skočirja neke vmes, ko po njihovem koncertu na oder stopi prvak v harmoniki: *»Na našo musko je začel folk plesat, pizda. Ni več skok ampak ples.«* Bistvo pa je povzeto v naslovu. Bend še zmeraj uživa v tem, kar počne, in *Tist' dan v tednu* je to, kar jih žene dalje. Dan koncerta, dan, ko se skupina spet poda na pot, pod sij odrskih žarometov. Dan, na katerega je vredno čakati in zaradi katerega je vredno garati.

Da bi presegel okvire predstavitvenega, polpromocijskega filma, pa skoraj dveurnemu dokumentarcu vseeno zmanjka nekaj več ostrine in globljega vpogleda v fenomen objekta, ki ga preučuje. Kar je bržkone največja škoda, saj ima film potencial, da bi bil skozi aplikacijo na zgodbo o uspešnem rock bendu obče relevanten kot fenomenološka študija slovenske glasbene scene ali pa psihološka analiza določenega življenjskega sloga, vendar mu v tem pogledu nekoliko zmanjka zaleta, saj v nobenem aspektu ne gre čisto do konca; intimne življenjske zgodbe članov še zmeraj ostanejo v zakulisju, analiza in umeščenost benda v slovenski prostor pa v precejšnji meri ostajata v domeni samodefinicij. Po zgledu klasičnih rockumentarcev bi bila najbližja konceptualna rešitev nemara v manjkajočih izbranih komentarjih kvalificiranih glasbenih poznavalcev, producentov, bivših članov, morda celo staršev in življenjskih partnerjev. Vsekakor nekaj, kar ne sme umanjkatati na obveznem dokumentarcu ob štiridesetletnici benda.

Celovito gledano je *Tist' dan v tednu* žanrsko korektno in za slovenski prostor pomembno delo, ki (razveseljivo!) ne bi smelo pritegniti zgolj oboževalcev skupine, saj ravno zaradi svoje iskrenosti poseduje domet, ki sega onkraj fanovske baze. Gledalcu še enkrat ponudi priložnost za reevalvacijo svojega pogleda na skupino in glasbo, ki je že davno prestopila prag slovenske popkulturne mitologije.

